

स्वाभावपरं वच् “सम्पन्नेन विना देव । शुक्लभादेन
कोपितः” इति भविष्यपुराणवचनं त्रैलोक्यप्रसिद्ध-
विधानं तत् वाङ्मतेनरापराधसम्बन्धाभावरं “शुक्ल-
भादेन कोपितः” इत्यभिधानात् । एवं यस्मात्कोपनादौ
दशादशते जपपराधः तत्रापि न दण्डः दण्डः कृष्णतः
“आह्नु एवमु यदाकोप्यंताडितः प्रतितडवत् । इत्या-
तताविमर्शेव नापराधी भवेत्तरः” । आह्नुविहितताड-
नादौ कृते यत्न इत्यभिप्रायिर्भवते तत्रापि यथो ना-
स्तेन दण्डा भविष्यपुराणे “इतः विप्रास्ताया भाव्या
वाहितहोहिनयति । न शास्त्रा तत्र दोषेण विष्यते
देववत्तम । । यथाकोपनाडनादौ भवत्येव यथा भवः ।
“इतः विप्रास्ताया भाव्या दासी दास्य पञ्चमः । प्राप्ताप-
राधास्तायाः सूरज्ज्वा येष्टुद्वेन वा । यथस्ताया
प्रहसंश्च नोत्तमायुः कदाचन । कतोऽन्यथा त प्रहर्-
क्षोरकाशोति कल्लिपम्” । एवञ्च विहितदण्डापरणे
यास्त्रीयकरघट्टये क्षियमाये यदि भियते तदापि
यथो नास्तेन दण्डादिमाह्नुविरोधाजिबेधमहते ।
यथानिमित्तमस्तु प्रायश्चित्तं ततोक्तं यथा
“निमित्तमस्तु वचनात् त्रैलोक्यिकं सम्पन्ने, यथसम्पन्ने
वार्तिकं यथा भविष्ये “यथसम्पन्ने यदा विप्रो हत्याकानं
कृतो गृह ! । निरुधः स हत्या क्रोधादृष्टहृदोलादितो
विप्रो ! । त्रैलोक्यिकं व्रतं कुर्वीत् मज्जचर्चं चरन् वने” ।
सम्पन्नेनोक्तं धनसम्पन्नपरः । ताडनादिना तिर-
स्कारेऽपि त्रैलोक्यिकताहृ एव “तिरस्क्रतो यदा विप्रो
निरुधो भियतेऽन्यत् । । अनिमित्तं यदा विप्रकरेदं
गृहवे चरेत् । त्रैलोक्यिकं मज्जचर्चं कृत्वा शुभ्येत
विप्रहा” । धनताडनादिसम्बन्धाभावे वाङ्मतेनरापराध
कृते वार्तिकमाह अथ “यस्यैव विप्रो हत्या
माह्वयं स्वयमेव हि । आत्मानं स हत्या क्रोधात्तदा
क्षिप्रं भवेददम् । सम्पन्नेन विना देव ! शुक्लभादेन को-
पितः । कोप्यं हनन्नादीनां कृत्वा वे वपनं गृह ! ।
मज्जचर्चं चरन् वीर ! वने चैकेन शुभ्यति” एतस्मिन्तय-
कारणभावेऽप्येकोनादिना कृते प्रायश्चित्ताभाव इति
प्राशस्त्यं प्राविः ।

निमित्तं न० नि+निध-भावे चञ् । निमित्तं निमीलनकृते
व्यापारे मनुष्यकृते “सुखे भरे सुखाधीने नावत् सा-
म्वृति गोशब्द” इति मनुस्मृतौ श्वाशब्दे “सुरमत्कावनि-
निमी” इत्यमरः । निमित्तमस्तु नि+निध-व्यपदाने

वञ् । इत्यमरनेत्रे “निमित्तोऽनिमित्तः सखी वाचका-
तिरुदारधीः” पितृपुत्रं पुत्रतोक्ते गेलवर्णाश्रमे इत्येवमेते
“सुखं निमित्तवापि” इत्यादिना विभक्त्यं च तत्र
कश्चित् यथा “निमित्तयोः किरा वायुः प्रविष्टो वज्र-
संभवाः । आश्वमेदतिगताभि निमित्तः सगदो यतः” ।

निमित्तं न० नि+निध-कृ । नेत्रव्यापारेऽपि पञ्चाङ्गकृते
निमीलन न० नि+नीड-भावे कृड् । नेत्रनिमित्तकृते
पारे श्वाशब्दकृते च व्यापारे कृड् । इत्यमरः चैवच०
इत्यपि च “व्यापारं च भवेत् पञ्चादेन वापि निमी-
लनात्” अ० पि० ।

निमीलना को नि+नीड-भावे च । नेत्रकृते चरणे च ।
श्विभृतां प्रसीतावाज् शार्वे च । निमीलना तत्रार्थे
निमीलयति कृड्पञ्च निमील-यिच् कृड् । व्यापारे
को वज्र० ।

निमीलनं प्र० अतीतावाचार्थिण्यां आते निनेचरभेदे चैवच०
निमूल नि० निडन्तं कृड् कृड् अ० च । मृचरुडिते । तदु-
पपदे “निमूलचमृचोः कर्म” वा० चण्ड० । निमूलकायं
कर्मति । नि+मूल-क । प्रकाशने च तत्र “नेरनिधाने”
वा० नेःपरत्वं मूलकात्कोदासता “विधानमप्रकाशता
ततोऽन्यदनिधानं प्रकाशनमिजार्थः तदर्थं मूलान्कात्को-
दासत्वमित्युक्तेरप्रकाशनार्थता । [२परिवर्तं न०]

निमित्तं नि० नि+नाड्-भावे चञ् । परिवर्तनीये भावे चञ् ।
निमित्तं इ० नि+निध-भावे चञ् । नेत्रकृते चरणे च व्यापारे
नेत्रव्यापारो व्यापारिकोपेक्ष विरोधिव्यापारे
नराश्वानमृगविक्रयानामरं । पञ्चाङ्गकृते । तदुप-
कर्मति श्वाशब्दे च “हो निमित्तो तृटिनीम हे मृट्टी
तु कवः कृता” अजि० “निमित्तो दण्डादौ च याथा-
विशेषताः कृता । निमित्तं कृता अजि० कृता
भवः । “नोऽप्योर्निमित्तकृता राशम० नामः च तत्परक-
कृतभाग उक्तः । तृटिनिमित्तं तिनिमित्तं कृता तज्जि-
यता सप्तपदेः कथोक्ता” च० पि० “नोऽप्योर्निमित्तयोः
पञ्चाङ्गातः च निमित्तो च यावताकालेन निमित्तकृते तायां
कालाऽपि निमित्तकृतेऽन्येऽपि उपचारात्” प्रमि० ।
“निमित्तकालादवध्यं तद्व्यापारं” “यपी निमित्तकृतेऽप्य-
पञ्क्तिः” रज्जु । शार्वे च निमित्तकृते तत्रार्थे इत्यपि च च

निमित्तकृत् स्त्री निमित्तं करोति क-कृप् तज् इतः । तज्जिति
शब्दभावा तस्याः निमित्तकृतेन (अश्वकृतेन) निमीलन
तस्यापिकाशयुक्तत्वं च तथात्वम् ।